

EDUCAR NO ÉS GENS SENZILL

► **Sílvia Mampel**

Coordinadora dels Estudis de Grau en Educació Infantil de la FUB

Hi ha rutines i rutines

He sentit a dir que de colesterol n'hi ha de bo i de dolent, amb la rutina m'atreuria a dir que passa més o menys el mateix. La rutina és el procés que ens permet no haver de pensar cada dia accions que fem habitualment, com agafar l'autobús per anar a treballar o posar-nos el cinturó quan pugem al cotxe. Esdevé un recurs d'adaptació molt important per a la persona, i especialment a les primeres edats, perquè permet a l'infant reduir la complexitat d'un entorn que està descobrint.

Poder donar resposta a fets o situacions semblants que se li van presentant li dona seguretat per anar creixent i permet també als adults reservar energies per afrontar noves situacions o circumstàncies conflictives.

Així, per exemple, rentar-se les dents pot ser un acte rutinari que s'acabarà convertint en un hàbit. Anar a dormir sempre a la mateixa hora és una rutina que, sumada a un conjunt d'altres petites rutines, donen equilibri emocional i seguretat al nostre fill o filla.

La rutina, en aquest sentit, és doncs positiva. Però quan les accions o fets no ens aporten

res, aleshores la rutina l'associem a una cosa avorrida. Des d'un punt de vista educatiu, l'ús d'un determinat recurs de manera sistemàtica i quasi exclusiva pot ser un exemple d'aquesta rutina, si se'm permet l'expressió, negativa. Un procés d'aprenentatge a l'aula d'educació infantil basat en la rutina no és incentivador ni estimulador de la descoberta, i això no vol dir que no hi hagi d'haver rutines, al contrari, cal rentar-se les mans tornant del pati, però també s'ha de tenir present que més enllà de les possibilitats d'aprendre, els resultats no sempre es poden portar a casa embolicats en paper de cel·lofana per Nadal.

La rutinització és considerada des d'enfocaments sociològics com un dels fonaments de la vida en societat perquè la regularitat

i homogeneïtat de les conductes, així com la previsió d'aquestes dels que ens envolten, facilita la interacció, i això vol dir que, usades amb criteri, les rutines són positives; no cal ser un expert, cal aplicar el sentit comú i de seguida veurem que hi ha rutines i rutines.

